

Příloha pro Plzeňský region

LISTY ODS

září / 2011

Vedení Plzeňského kraje pod nadvládou ČSSD rezignovalo na opravy silnic

Miroslav Jaroš s poslancem Vladislavem Vilímcem při otevření mostu v obci Hostouň

Nebýt evropských peněz, Plzeňský kraj by letos opravoval minimum krajských silnic. To není žádná poplašná zpráva, ale skutečnost, kterou si z občanů kraje uvědomí asi málokdo. Z usnesení krajské rady jsou krajští zastupitelé informováni o financování všemožných akcí. Vesměs se jedná o akce typu různých oslav, soutěží, jarmarků apod. Pan hejtman s radními jezdí po kraji a rozsává peníze téměř na cokoli. Voliče je třeba přesvědčit, neboť on je konzumentem oněch oslav včetně občerstvení. V pravdě císařský přístup jako v době úpadku Římské říše, kdy platilo, že chléb a hry přesunou pozornost lidu (voličů) od podstaty problémů.

Ale jak to dopadne s krajskými silnicemi? Na to má vedení kraje a Správa a údržba silnic (SÚS) jednoduchou odpověď: viníkem je vláda, stát, neboť nedávají krajům na opravy peníze a navíc je předali v zanedbaném stavu. Pravda, ten stav nebyl ideální. To již vědělo minulé vedení kraje v čele s ODS. Na vládu se ale nevymlouvalo a v letech 2004–2008 investovalo do oprav krajských silnic každoročně značné částky – původně 350 mil. Kč, v posledním roce dokonce 650 mil. Kč.

Ze zpracované koncepce dopravy pak vyplynulo, že kraj musí z vlastních příjmů dávat každoročně alespoň 500 milionů na opravy silnic a mostů, aby se jejich stav nezhoršoval. Pokud by se měla silniční síť rozvíjet, pak by bylo dobré investovat dalších 500 milionů. Lze využít evropské fondy, přebytky krajského rozpočtu nebo úvěry. Tyto varianty plánovala ODS pro volební období 2008–2012 – financovat rozvoj silniční sítě z evropských fondů a přitom zachovat na opravy silnic každoročně cca 500 mil. Kč.

Sociální demokraté v kampani a při svém nástupu do vedení kraje zdůrazňovali nutnost investovat do zanedbaných silnic. Jaká je však skutečnost? Evropské peníze se používají na opravy, připravený projekt rozvoje silniční sítě se realizuje pouze omezeně. Z vlastního krajského rozpočtu je schváleno na opravy silnic v roce 2011 cca 100 mil. Kč a schodek rozpočtu kraje v roce 2010 byl cca 500 mil. Kč.

Hospodaření sociálních demokratů je neudržitelné

Současný způsob hospodaření Plzeňského kraje je dlouhodobě neudržitelný. Na chvíli tento problém zřejmě oddálí

úvěr, který si pravděpodobně ve volebním roce 2012 kraj vezme. Ovšem úvěr se musí splácet – i splácení sice lze odložit, ale jen krátkodobě. Znáám přístup kolegů z ČSSD: Je krize, proto je třeba se zadlužit a investovat např. do dopravních staveb, a tak krizi překonat. Nejsem ekonom, ale pouhý stavař, nicméně dle mého názoru hrozící krize tímto přístupem nepřekonáme. Je třeba se vrátit k filozofii rozpočtu Plzeňského kraje, jaký prezentovala a respektovala ODS. Zkrátka být uvážlivým hospodářem. Přebytek hospodaření ve výši téměř 1,5 miliardy Kč a dostatek financí na opravy silnic o tom jednoznačně svědčí.

Příklad Jihočechů – uměli jsme to také, teď to ČSSD ignoruje

Musím vyzdvihnout kvalitu letos dokončeného materiálu „Koncepce dopravy Jihočeského kraje“ včetně způsobu dalšího financování oprav a rozvoje silniční sítě. Uvedenou koncepci chce kraj začít realizovat od roku 2012.

Vypočtené nutné finanční prostředky na silniční síť a navržený způsob její obnovy odpovídají tomu, co jsme my realizovali již v roce 2008, ale pod vedením sociálních demokratů vzal celý projekt za své. Je to škoda pro naše silnice, přesněji řečeno jejich uživatele, což jsou jak lidé z celé České republiky, tak početní zahraniční turisté.

Závěrem je třeba zdůraznit, že postrádáme systémové řešení včetně financování. Sociální demokraté jakoby se mstili krajským silnicím, i když nevím, za co. Každopádně jim sebrali z rozpočtu stovky milionů Kč ročně – nejspíš mají pocit, že jejich voliči silnice nepotřebují.

Škoda, že voliči nesrovnávají skutečné činy vedení krajů, ale jsou ovlivněni celostátní politikou. ■

Miroslav Jaroš
bývalý a nyní stínový radní
pro dopravu v Plzeňském kraji

Starosta Rudolf Salvetr: Zlepšujeme život v Klatovech krok za krokem

I v tomto vydání Listů pokračujeme v představování starostů a starostek v Plzeňském kraji. Tentokrát jsme oslovili Rudolfa Salvetra, starostu Klatov. Klatovská kandidátka Občanské demokratické strany, kterou vedl, získala v loňských komunálních volbách nejvíc hlasů ze všech politických stran a uskupení.

Jak významné bylo minulé volební období pro zlepšení kvality života v Klatovech?

Klatovy prošly výraznou proměnou, spojenou především s nejrozsáhlejší „porevoluční“ investiční akcí „Klatovy – Čistě město“. Více než 200 mil. korun z evropských dotací výrazným způsobem přispělo k zásadní opravě kanalizační sítě. Zvýšila se též její kapacita, díky níž se otevřel prostor pro novou bytovou výstavbu i podnikatelské aktivity. Pod zem však příliš není vidět. Obyvatelé města právem očekávali, že se zlepší i povrchy místních komunikací, což se skutečně stalo. Přes sto milionů korun vlastních prostředků umožnilo kompletní rekonstrukci mnoha vozovek a chodníků. Jsem přesvědčen, že přes mnohé nepříjemnosti s dopravními omezeními, které po dva roky velmi ztrpčova-

ly život Klatovanů, konečný efekt přispěl i volebnímu výsledku ODS v podzimních komunálních volbách, kdy jsme obhájili počet křesel v městském zastupitelstvu. Velmi si toho vážím. Už proto, že jsme neslibovali nemožné a s ohledem na hospodářskou recesi kladli důraz na další proměny města a zlepšování kvality života: Krok za krokem a především odpovědně, bez zadlužení.

Je i nadále podpora turistického ruchu prioritou vedení města?

Klatovy jsou jednou z bran Šumavy. Krásy horské přírody lákají k pobytu v každém ročním období. Vrtochy počasí však umí udělat razantní změny v programech turistů, kteří hledají další zajímavosti v okolí. Máme jim co nabídnout. Mezi místní ikony rozhodně patří památky, které nám díky svému velkorysému přístupu zanechali naši předkové. Těším se na dokončení obnovy expozice místních katakomb. Jedná se o zcela ojedinělou historickou připomínku naší minulosti, která láká každoročně tisíce turistů. Tím se zvyší i pieta tohoto místa, což je pro mne osobně velmi podstatné. Nové uspořádání a zajištění stálých klimatických poměrů umožní nejen celoroční provoz, ale spolu s navazující opravou střechy a důmyslného ventilačního systému i zachování cenné vnitřní výzdoby Jezuitského kostela.

V této souvislosti se snažíme přiblížit historii města i nejmladší generaci – prostřednictvím moderních grafických programů posilujeme vzdělávací webovou stránku města, která by mohla zaujmout i studenty a žáky.

Jaké podmínky mají na Klatovsku podnikatelé a jak se potýkáte s nezaměstnaností?

Zánik tradičních místních firem jsem jako Klatovan a velmi silný patriot nesl těžko. O to větší mám radost, když se daří těm novým. Některé z nich se již stávají nedílnou součástí města. Ostatně, možnost najít si v místě „dobré“ a stabilní zaměstnání je rozhodující pro setrvání a návraty klatovských studentů zpět do rodného města. Soukromý podnikatelský sektor jsme proto podpořili výstavbou kompletně zasítované průmyslové zóny na území bývalé vojenské střelnice Pod Borem. Chci věřit, že kromě menších firem, které zde již zahajují činnost, se nám

podaří obsadit i atraktivní větší plochy v tomto areálu. Samozřejmě všichni víme, že nelze získat investory a firmy bez kvalitní dopravní infrastruktury. Takže zlepšení dopravní dostupnosti považuji osobně za jeden ze zásadních problémů a úkolů v nejbližších letech.

Pro kvalitu života je také podstatné, jaké mají obyvatelé města – a potažmo i turisté – možnosti využít svůj volný čas?

Máme tu k dispozici spoustu upravených veřejných prostranství, parků, dětských hřišť, kde se příjemně relaxuje. O tato místa se snažíme co nejlépe pečovat a zdokonalovat je. Příští rok se dočkají naplnění svého snu „skejtáci“, kterým budujeme moderní skatepark.

Sám se považuji za vášnivého sportovce, takže mě těší i projekt venkovního sportoviště. Jeho součástí budou důmyslné cvičební stroje, které dozajista ocení seniři i jejich vnuci.

Kromě plánů do budoucna je i něco, na byste si chtěl postěžovat?

Hodně mne trápí projevy vandalství, netolerance a neúcta k druhým. Klatované i návštěvníci našeho města se prostě musí cítit bezpečně. Jsem přesvědčen, že jsou zajímavější místa než herna, které začaly

neúměrně zaplavovat ulice. Velmi bych si přál, aby jejich regulace byla již konečně plně předána na města a obce a mohli jsme o jejich provozu plně rozhodovat. I s ohledem na to jsme již udělali první razantní kroky. Nesetkaly se pochopitelně se všeobecně kladnou odezvou. Věřím však, že se přijatá opatření ukáží jako správná a najdeme společnou řeč i s provozovateli těchto podniků. ■

–red–

Vratme Šumavu do Evropy

Nehodlám zastírat, že problém Šumavy je svízelný, těžko řešitelný. Navíc si mnoho vlivových skupin osobuje právo o ní rozhodovat. Je to dáno tím, že Národní park Šumava a Chráněná oblast Šumava postrádá pevný řád. Proto se staly rejdištěm aktivistů, různých občanských sdružení a lobbyistů. Alarmující ovšem je, že ani po dvaceti letech existence nemá toto obrovské území aktuální zonaci, žádnou vizi ani strategii, není tu žádný zákon, který by situaci řešil.

Svoji roli sehrálo i to, že velká část Šumavy spadala pod tzv. železnou oponu. Tím byl přerušen přirozený vývoj a šumavské tradice, k nimž patřilo i souznění s přírodou. Nová populace sem přicházela bez vztahu k tomuto území a stylu života..

Další ranou byl orkán Kyrill v roce 2007, jehož důsledky nás pronásledují dodnes.

Národní park Šumava byl v roce 1991 vyhlášen hrstkou milovníků divočiny ve jménu ekologismu – hekticky, bez vize i vědecké opozitury. To se stalo pro toto území doslova smrtelné. Myšlenka divočiny se vylučuje s principem trvale udržitelného vývoje šumavského regionu, protože k divočiny člověk prostě nepatří. I když skupina ekologů, která pomohla v roce 1991 vyhlásit Národní park Šumava, slibovala místnímu obyvatelstvu jako stěžejní aktivitu turistický ruch, k obnově tradičních turistických hodnot na tomto území nedošlo. Naopak, Národní park se začal vyvíjet chaoticky, podle několikrát změněné koncepce, resp. zcela bez koncepce. Vedlo to už dvakrát v jeho historii k obrovské kůrovcové kalamitě. A v důsledku této kalamity se začalo v lesích národního parku

těžít průmyslovým naprosto neodpovídajícím způsobem. K těmto drastickým těžbám, probíhajícím zejména v roce 2009 a 2010, mlčeli ekologové i Strana Zelených. Právě oni přitom tvrdili, že holosečné těžby do národního parku nepatří. Stal se však opak. Vjely sem harvestory, těžká technika, narychlo se začaly vyhlášovat zákazy vstupu, aby turisté tuto zkázu neviděli. Filozofie Národního parku Šumava se stále měnila. V roce 1995 se změnila jeho zonace o sto osmdesát stupňů, v roce 2007 o dalších sto osmdesát. Tzv. ekologické vedení správy parku po roce 2007 začalo tvrdit, že příroda si pomůže sama, že žádná kalamita tu není a kůrovec je přirozený architekt lesa. O dva roky později stejné organizace podporované Hnutím Duha vyhlásily kalamitu a začaly těžít ve velkém. Současné vedení parku se snaží zabránit největším škodám, ale Hnutí Duha prý chce dál hlavně těžít.

Dnes je 30 % všech šumavských lesů suchých, leckde zbyly jen suché pahýly, což se týká i symbolických míst jako jsou třeba Prameny Vltavy. Bývalý ministr Martin Bursík nám jako „kompenzaci“ sliboval boom biomasy, bývalý ředitel správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava František Krejčí zase tvrdil, že Šumava bude do tří let zase zelená. Sliby chyby.

Stejně jako devastace přírodního dědictví se hrouť i plány na rozvoj turistiky, protože jsou zanedbávány i ty nejhodnotnější skvosty. Uvedu příklady: vyhlášená Juránkova chata na hřebeni mezi Jezerní stěnou a Svarohem v Královském hvozdu nebyla po dřívější devastaci obnovena a nevede sem ani turistická cesta; slíbená stylová chata na

místě zbořené pohraniční roty nad Černým jezerem nevznikla, přestože nám ji správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti slíbila ještě předtím, než nechala vojenské objekty zbourat; Správa parku v roce 2009 slíbila lanovku, která by ve zcela ekologickém režimu vyvážela turisty na hraniční hřeben směrem k rakouskému sjezdařskému areálu Hochficht, dodnes tento projekt zůstává ve hvězdách. V ruinách zůstávají původní předválečné obce i unikátní stavby jako lávková cesta nad Čertovým jezerem, historická trasa na Roklanskou hájenku, na Velký Roklín nebo Luzenským údolím.

Nezvládnutá kalamita, uzavřené historické cesty, změny v různých kategoriích zakázaného území, nedokonalá turistická infrastruktura – je to všechno samo sebou? Radikální ekologové, kteří v pozadí tahají za nitky s pomocí spřátelených politiků a vědců, nechtějí nic jiného než tu vytvořit nejvyšší kategorii území nepřístupné divočiny. Zatím se pro toto území užívá název Divoké srdce Evropy a zatím se sem smí. V srpnu 2008 byl ale na mezinárodní úrovni připraven rozsáhlý materiál „Moment divočiny v Evropě“, na jehož základě by dosavadní

Souboj dračích lodí letos vyhrála ODSka

Souboj politických stran na řece Radbuze v pádlování na tzv. dračích lodích skončil vítězstvím posádky ODS. 2. července měl druhé pokračování a po loňském místě bylo snahou obměněného týmu pokusit se zaútočit na první místo. Naši členové součtem všech časů porazili ČSSD i TOP 09 a umístili se na vytouženém I. místě. S velkou radostí převzali „Pohár politických stran 2011“. V souboji všech lodí, kde soutěžila také například posádka Armády ČR nebo zaměstnanci plzeňského magistrátu, skončili na třetím místě.

Ministr Jiří Pospíšil si nenechal ujít Chodské slavnosti

Jiří Pospíšil navštívil 13. srpna jednu z nejvýznamnějších kulturních událostí regionu – tradiční Chodské slavnosti. Přijal pozvání členů místního sdružení ODS v Domažlicích, kteří připravili zajímavý celodenní program. V odpoledních hodinách následoval přesun na Mrákovskou hyjtu, kde pana ministra vřele přivítal starosta obce. Společně s dalšími hosty zhlédli vystoupení hudebních a tanečních souborů, pak je čekala návštěva zatopeného kamenolomu s průzračnou vodou. Správce lomu všem přítomným odhalil, jaké krásy se zde ukrývají

Jubilejní koncert duchovní hudby ve Strašicích

Místní sdružení Strašice každoročně o prázdninách pořádá v místním kostele svatého Vavřince koncert duchovní hudby. Letos 13. srpna se uskutečnil již jubilejní 20. ročník, který přilákal desítky posluchačů, kteří byli s připraveným programem velice spokojeni. Všichni doufáme, že i následující léto přinese zájemcům i interpretům podnětné zážitky.

pokračování ze str. 17

Divoké srdce Evropy bylo přeměněno v tzv. Divočinu nejvyšší ochranné kategorie Ib a 75% území by bylo ponecháno bez zásahového vývoji. Tento materiál byl následně ve dnech 6.–13. 11. 2009 schválen na mezinárodní konferenci v Mexiku za přítomnosti zástupců správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava a Ministerstva životního prostředí a byly k němu přijaty dvě rezoluce, jimiž se tento projekt má politicky prosadit. O tomto projektu česká veřejnost vůbec neví. Jakmile se zeleným aktivistům podaří dosáhnout odvolání současného ředitele správy parku Jana Stráského, tak tento projekt bude znovu oprášen. Devastace Šumavy se tak stane realitou.

Politici, kteří Šumavu v době blokády navštívili nebo o ní hovořili (například předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg nebo předseda ČSSD Bohuslav Sobotka), prokázali tak vysokou neznalost šumavské problematiky, že jejich ovlivnitelnost zájmo-

vými skupinami může dosáhnout závratné výše. Šumavskou problematiku lze řešit jen ve spolupráci s místními samosprávami a s využitím znalostí místních lidí. Tím víc je třeba ocenit rozhodnutí členské základny Strany Zelených v Plzni, které se od nátlakových akcí Hnutí Duha distancovalo a ve svém stanovisku napsalo: „Obyvatelé Šumavy mají právo se k dané situaci vyjádřit a ovlivnit ji ke svému prospěchu“. Tento postup odzdrůl zůstal zachován na bavorské straně, takže situace tam zdaleka není tak vyhocená jako u nás. Do Přírodního i Národního parku Bavorský les může turista dojet až ke státní hranici, na rozdíl od území Národního parku Šumava nebo Královského hvozdu u nás, kde – kromě čtyř výjimek – jsou cesty vedoucí k hranici uzavřeny nebo turisticky neproznačeny. V Bavorsku je nadále možné do Národního parku Bavorský les vstupovat po všech značených cestách a stezkách a v období od 15. 7. do 15. 11.

každoročně i po cestách neznačených. Tradiční chaty na vrcholech (Velký Roklan, Luzný, Velký Falkenstein) zůstaly zachovány, obce se mohou normálně rozvíjet, vznikají dokonce unikátní nové stavby přímo v srdci národního parku jako je například Stezka v korunách stromů. Na sousedním Velkém Javoru v Přírodním parku Bavorský les je velký sjezdařský areál se sjezdovkami, lanovkami a restauracemi, to všechno zároveň s vysokým stupněm ochrany přírody.

Situaci na Šumavě lze ještě zvládnout politicky, nikoli ale politickým nátlakem. Je třeba začít tu pracovat jako v civilizované Evropě, tedy se znalostí a s respektem k místním obyvatelům. Vývoji na Šumavě je třeba dát racionální řád, umožnit všem, aby se mohli po turistických cestách navštěvovat, vzájemně respektovat kulturní a historické dědictví. ■

*Michal Šneberger
starosta města Železná Ruda*